

REJESTR DOTYCZY:

DABROWSKI Adam

s/c Piotra i Marii

z d. Rydlów

..... # 7. grudnia 1909 w Rzeszowie

kraj: POLSKA

-+ 3. maja 1978 w Londynie

kraj: UK

pochowany: spopielony

nr grobu:

Nr rejestracyjny

257 / 78

Nota zamieszczona:

w tomie

czesci

IndeksVIRTUTI MILITARI

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.:

- * RO32,172,632, of. sł. st. kaw. ppor. 15.8.31
/ # 7.12.1909/ 5 p.uł.
- * Dziennik Polski 12,15 i 17.V.78 - nekrologi
- * Biuletyn Koła Lwoaiań nr 34 - z żałobnej karty
- * Rzeczpospolita Podchorążacka nr 16 - wzmiank
o śmierci
- * Polskie Siły Zbr. w I^a w.sw. kamp. na obczyźnie
Uwagi: t.II, cz.1. s.359 obsada 1 Dyw. ~~Strz~~
Grenad. 1 dyon rozpozn.
- KAWALERIA mjr
- * Literatura polska na obczyźnie t. I i II

znak rozpoznawczy

120/32/

18/12,15 i 17.V.78/

03/ nr 34/

99/ nr 16/

202/II, cz.1.359/

111/ I i II/

Nota:

Przypisy:

odz.fr. C-de-G. / 1941/

Źródła i bibliografia:

- * Dziennik Polski 5.5.78 - wzmianka o śmierci
- * Dziennik Polski 8.5.78 - nekrologi
- * Dziennik Polski 10.5.78 - nekrologi
- * Dziennik Polski 11.5.78 - nekrolog
- * "4444 Wykonac" s. 199

znak rozpoznawczy

18/5.V.78/
18/8.V.78/
18/10.V.78/
18/11.V.78/
209 / 199/

ś. + P.

MAJOR ADAM J. DĄBROWSKI 8/5

po długich i ciężkich cierpieniach zmarł w Londynie 3 maja 1978.
Z wielkim bólem i żalem żegnamy drogiego i oddanego przyjaciela naszej rodziny.

IRENA HEINS

WANDA I KAZIMIERZ DRACZYŃSCY

2513

Zmarł 5/5.

major Adam Dąbrowski

Dnia 3 maja br. zmarł w Londynie po długiej i ciężkiej chorobie mjr Adam Józef Dąbrowski. Spadkobierca pięknych tradycji żołnierskich swego dziadka gen. Jarosława Dąbrowskiego — w młodych latach rozpoczął służbę w kawalerii. Odznaczony był orderem Virtuti Militari i francuskim Croix de Guerre. Historyk z zamiłowania, ogłosił szereg bardzo wartościowych prac z dziejów wojskowości. 251

ś. + P.

ADAM JÓZEF DĄBROWSKI 8/5

MAJOR WP

wnuk Jarosława Dąbrowskiego, powstańca z 1863 roku, oficer 5. pułku ułanów Zasławskich i oddziału rozpoznawczego im. Ks. Józefa Poniatowskiego przy 1. Dywizji Grenadierów, kawaler Orderu Virtuti Militari i Polonia Restituta, odznaczony Krzyżem Walecznych, Croix de Guerre i innymi odznaczeniami polskimi i zagranicznymi, po długiej i ciężkiej chorobie zmarł w Londynie 3 maja 1978.

Z głębokim żalem żegnamy prawego człowieka, żołnierza i przyjaciela

UŁANI ZASŁAWSKY

UŁANI KSIĘCIA JÓZEFA PONIATOWSKIEGO

Data pogrzebu będzie podana dodatkowo.

Zamiast kwiatów prosimy o składanie ofiar na Instytut Józefa Piłsudskiego.

2512

Ś. + P.

Adam J. Dąbrowski

wychowanek Korpusu Kadetów Nr 1 we Lwowie, major kawalerii, długoletni prezes Związku Lwowskich Kadetów, kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari V kl., Polonia Restituta, Croix de Guerre, zmarł 3 maja 1978 w Londynie.

Cześć Jego pamięci!

LWOWSCY KADECI

2522

10/5
Ś. + P.

ADAM JÓZEF DĄBROWSKI

1909 — 1978

SYN ŚP. PIOTRA i ŚP. MARII Z RYDLÓW
WNUK JAROSŁAWA DĄBROWSKIEGO
MAJOR KAWALERII

kochał Wojsko i jego przeszłość. Całe życie był nieustannie pomocny dla ludzi. W czynieniu dobra spalał swe życie i siły i był szczęśliwy.

Requiescat in pace!

ZOFIA KASPRZYCKA Z RODZINĄ
PRZYJACIELE

Dla uczczenia pamięci Zmarłego uprasza się o składanie darów pieniężnych do Instytutu Józefa Piłsudskiego na Fundusz wydawniczy Jego pracy.

2521

10/5
Ś. † P.

**mjr ADAM JÓZEF
RADWAN-DĄBROWSKI**

ur. 7 grudnia 1909 w Rzeszowie, zmarł 3 maja 1978 w szpitalu w Londynie. Msza św. zostanie odprawiona w piątek 12 maja o godzinie 11.20 w kościele Św. Andrzeja Boboli. Spopielenie zwłok w krematorium Mortlake o godzinie 12.20.

O bolesnej stracie zawiadamiają

J. A. RYDLOWIE

Transport zapewniony

2519

11/5

śp. mjr Adam Józef Dąbrowski

po długich cierpieniach zmarł 3 maja 1978 w Londynie. Z głębokim bólem i smutkiem żegnamy Ciebie jako oddanego przyjaciela i dobrego syna naszej Ojczyzny.

2529

M. WAJZER i M. NOWACKI

15/5

Ś. † P.

mjr Adam Józef Dąbrowski

wnuk Jarosława Dąbrowskiego, powstańca z 1863, oficer 5. pułku ułanów Zasławskich i oddziału rozpoznawczego im. Ks. Józefa Poniatowskiego przy 1. Dywizji Grenadierów, długoletni członek Wydziału Studiów i zarządu Instytutu J. Piłsudskiego w Londynie, kawaler orderów: Virtuti Militari i Polonia Restituta, odznaczony Krzyżem Walecznych, Croix de Guerre i innymi odznaczeniami polskimi i zagranicznymi, zmarł w Londynie 3 maja 1978 po długiej i ciężkiej chorobie,

o czym z żalem zawiadamia

INSTYTUT JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

2546

22 maja 1978 r.

Major Adam Józef Dąbrowski

Mjr Adam Józef Dąbrowski urodził się 7 grudnia 1909 r. w Rzeszowie. Mundur wdział wcześniej: wstąpił do Korpusu Kadetów Nr 1 we Lwowie. Odbił przeszkolenie wojskowe w Szkole Podchorążych Kawalerii w Grudziądzu; otrzymał przydział do 5. Pułku Ułanów Zasławskich w Ostrołęce. Przyjęty został w 1939 r. do Wyższej Szkoły Wojennej.

W kampanii wrześniowej otrzymał przydział oficera ordynansowego Szefa Sztabu Głównego. Po wrześniu 1939 r. przedostał się do Francji, gdzie w 1940 r. wziął udział w walkach Oddziału Rozpoznawczego im. Ks. J. Poniatowskiego 1. Dyw. Grenadierów, zdobywając Virtuti

Militari. Dostał się do niewoli niemieckiej. Po uwolnieniu przydzielony został do 3. Pułku Ułanów Śląskich we Włoszech.

Osiedliwszy się w Londynie, wciągnął się do pracy w dziedzinie historyczno-wojskowej. Zbiera materiały i niezliczoną ilość relacji, prowadzi obszerną korespondencję z osobami stanowiącymi potencjalne źródła wiadomości z życia i walk kawalerii polskiej. Pisze i publikuje na te tematy wartościowe prace i wygłasza prelekcje. Jego dokładność, a może czasami skrajna dociekliwość, powoduje że wiele rozpoczętych tematów wygładza i uzupełnia całymi latami i stąd niejedną z tych prac nie zdążył przed śmiercią ukończyć. Do najważniejszych z nich należą historie 5. Pułku Ułanów Zasławskich, 10. Pułku Ułanów Litewskich, oraz Historia Szkoły Podchorążych Kawalerii.

Zmarły brał również żywy udział w pracach organizacyjnych. Był wieloletnim prezesem Koła 5. Pułku Uł. Zasławskich. Był wieloletnim prezesem Związku Kadetów Lwowskich. Brał żywy udział w pracach Zrzeszenia Kół Pułkowych Kawalerii, Polskiego Towarzystwa Historycznego i Instytutu Józefa Piłsudskiego. Był członkiem zespołu redakcyjnego „Przeglądu Kawalerii i Broni Pancernej”. Opracował i zredagował sam numer w specjalnej objętości na 50-lecie odrodzenia jazdy polskiej.

Mjr Dąbrowski odszedł raczej przedwcześnie. Pozostała w naszych szeregach po nim luka, którą nie sposób wypełnić.

Zygmunt GODYN

REJESTR ZMARŁYCH
SŁOWNIK BIOGRAFICZNY

Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie

Ś. † P.

mjra Adama Dąbrowskiego

Ks. Prałatowi Solowiejowi za piękne słowa uznania dla zmarłego, Gen. Rudnickiemu za wzruszające pożegnanie, pułkownikowi Draczyńskiemu — za wzruszające pożegnanie kolegi-przyjaciela, organizacjom pułkowym, które brały udział w uroczystości: ułanom Zasławskim, ułanom Ks. Józefa Poniatowskiego, ułanom Śląskim, Lwowskim Kadetom, Zarządowi Towarzystwa Historycznego, Instytutowi J. Piłsudskiego oraz przyjaciołom i znajomym zmarłego, tą drogą składają serdeczne „Bóg zapłać“

J. RYDLOWIE

2552

Kraj

Ś. † P.

major Adam Józef Dąbrowski

oficer pułku 3. ułanów śląskich w 2. Korpusie, po długiej chorobie zmarł 3 maja 1978 w Londynie. Nabożeństwo żałobne w kościele św. Andrzeja Boboli w piątek 12 maja o godz. 11.30, po czym spopielenie w krematorium Mortlake.

Zegnął z wielkim żalem koleży

UŁANI ŚLĄSCY

Ś. † P.

mjr Adam Józef Dąbrowski

długoletni członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Historycznego w W. Brytanii, zmarł po długich i ciężkich cierpieniach 3 maja 1978 w Londynie. Cześć Jego pamięci!

POLSKIE TOWARZYSTWO HISTORYCZNE
W WIELKIEJ BRYTANII

2545

Nr rejestracyjny

W dniu 3 maja 1978 r. w Londynie zmarł po długich cierpieniach ś.p. major Adam J. Dąbrowski długoletni Prezes naszego Związku, serdeczny i kochany Kolega, entuzjasta rozmówiany w tradycjach i historii Wojska Polskiego.

Był synem Piotra i Marii z Rydlów Dąbrowskich oraz wnukiem Jarosława Dąbrowskiego. Miał więc we krwi po mieczu i kądzieli wielkie tradycje służby dla Polski i Jej kultury.

Osierocony wcześniej bo już w 10-tym roku życia przez oboje rodziców miał życie niełatwe. Po ukończeniu Korpusu Kadetów Nr. 1 i Szkoły Podchorążych Kawalerii pełni służbę w 5-tym Pułku Ułanów Zasławskich jako dowódca plutonu, szwadronu i adiutant Pułku z dwuletnią przerwą (1936–38) kiedy był dowódcą plut. konnych Zw. w 3-im Baonie Strzelców w Rembertowie. W roku 1938 zdaje egzamin wstępny do Wyższej Szkoły Wojennej. W sierpniu 1939 oddany do dyspozycji Szefa Sztabu Głównego pełni służbę jako Officer Ordynansowy Szefa Sztabu Naczelnego Wodza.

Po przekroczeniu granicy rumuńskiej przedostaje się do Francji, gdzie ostatecznie dostaje przydział jako z-ca dowódcy szwadronu Motocyklistów w Oddziale Rozpoznawczym 1-ej Dyw. Grenadierów z którą odbywa kampanię francuską 1940 r. (Virtuti Militari i Croix de Guerre, Polonia Restituta).

Na emigracji w Londynie, mając bardzo skromne warunki finansowe poświęca się pracy społecznej. Jest ogromnie czynny w licznych organizacjach: Związek Lwowskich Kadetów, którego jest Prezesem i duszą, Instytut Piłsudskiego, Instytut Polski i Muzeum gen. Sikorskiego, Koło Lwowian, Koło Pułkowe 5-ego Pułku Ułanów itd.

Razem z majorem Żebrowskim zakładają w Londynie „Przegląd Kawaterii”. Opracował historię 5-ego Pułku Ułanów Zasławskich. (Wydaniem tej pracy zajmują się Ułani Zasławscy).

Mimo bardzo ciężkiej i bolesnej choroby niemal do ostatnich dni swego życia był czynny w naszym Związku i brał jeszcze udział w przygotowaniach do Zjazdu Jubileuszowego, którego niestety już nie dożył.

W imieniu Lwowskich Kadetów, żegnam Drogiego Adama wzorowego Kolegę, Żołnierza i Polaka.

Mieczysław Topolnicki

Śp. Adama bardzo bolało to, że nazwisko Jego Dziadka było i jest wykorzystywane przez komunistów dla celów propagandowych — przeciw temu protestował. Poniżej kopia Jego listu do Redakcji Dziennika Polskiego:

Przeciw zohydzeniu pamięci Jarosława Dąbrowskiego

Szanowny Panie Redaktorze!

W „Dzienniku Polskim i Dzienniku Żołnierza” z dn. 9. 11. br. ukazał się, w artykule „Pogrzebie” „pracy politycznej” w wojsku, cytując oficjalnego komunikatu radiowego z Warszawy, zestawiający razem nazwiska Jarosława Dąbrowskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Waltera Świerczewskiego i Konstantego Rokossowskiego, z okazji mianowania tego ostatniego rosyjskim Gauleiterem Polski.

Jako wnuk, w próstę linii, Jarosława Dąbrowskiego protestuję stanowczo przeciw temu, jak i stalemu zresztą, zohydzeniu pamięci Jarosława Dąbrowskiego, przez zupełnie bezpodstawnie przedstawienie go jako agenta III-ciej Międzynarodówki i zestawianie Jego osoby z renegatami, służącymi nazwemu śmiertelnemu wrogowi i przyczyniającemu się do ujarzmienia naszego narodu.

Jarosław Dąbrowski walczył przeciw Rosji, czego o mało nie przypłacił życiem, jeżeli zaś nie brał udziału w powstaniu styczniowym to tylko dlatego, że był wówczas uwięziony w X-tym Pawilonie Cytadeli warszawskiej. Jego udział w Komunie Paryskiej w 1871 r., — gdzie

był zresztą zdecydowanym przeciwnikiem egzekucji zakładników (w tym arcybiskupa Paryża) i niszczenia stolicy Francji — był również podyktowany pobudkami patriotycznymi, niedopuszczenia do hańbiącego pokoju Francji z Niemcami — z wiarą, że tylko z Francji silnej i zwycięskiej może przyjść pomoc dla niewolnej Polski.

Od chwili śmierci mego Dziadka minęło 78 lat (21 maja 1871 r.). Imputowanie mu, zgola na ślepo, innych idei i stawianie w szeregach wrogów Polski jest — jak zresztą zawsze wobec umarłych, którzy nie mogą mówić — potwornym nadużyciem i nikczemnością!

Przy sposobności pozwolę sobie zaznaczyć, że już w czasie wojny domowej hiszpańskiej protestowałem, w 1937 lub 38 roku, na łamach „Gazety Polskiej” przeciw nazywaniu polskich oddziałów czzerwonych, (od czego poszła i nazwa pisma „Dąbrowszczak”) imieniem i nazwiskiem Jarosława Dąbrowskiego.

Łączę Panie Redaktorze wyrazy po

ważania

Adam J. Dąbrowski

Londyn, 12 listopada 1949.
21, Park Drive, London, W.3.

Zmarł
major Adam Dąbrowski

Dnia 3 maja br. zmarł w Londynie po długiej i ciężkiej chorobie mjr Adam Józef Dąbrowski. Spadkobierca pięknych tradycji żołnierskich swego dziadka gen. Jarosława Dąbrowskiego — w młodych latach rozpoczął służbę w kawalerii. Odznaczony był orderem Virtuti Militari i francuskim Croix de Guerre. Historyk z zamiłowania, ogłosił szereg bardzo wartościowych prac z dziejów wojskowości.

J.P.
5.5.77